

Sygn. akt V U 424/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 listopada 2017 r.

Sąd Okręgowy - Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Legnicy

w składzie:

Przewodniczący: SSO Regina Stępień

Protokolant: star. sekr. sądowy Ewelina Trzeciak

po rozpoznaniu w dniu 8 listopada 2017 r. w Legnicy

sprawy z wniosku W. W. (1)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o emeryturę z rekompensatą

na skutek odwołania W. W. (1)

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 11 maja 2017 r.

znak (...)

oddala odwołanie

SSO Regina Stępień

Sygn. akt V U 424/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 11 maja 2017 r. znak: (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych oddział w L. przyznał wnioskodawcy W. W. (1) emeryturę. Wysokość emerytury została obliczona zgodnie z zasadami określonymi w art. 26 ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887 ze zm.). Emerytura została przyznana wnioskodawcy od dnia (...) r., tj. od daty osiągnięcia wieku emerytalnego. Jednocześnie organ zawiesił wypłacanie emerytury, bowiem wnioskodawca kontynuował zatrudnienie. Nadto organ poinformował, że wnioskodawca nie ma prawa do rekompensaty, ponieważ przed dniem 1 stycznia nie udokumentował żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach, wobec wymaganych 15 lat.

Ubezpieczony odwołał się od przedmiotowej decyzji i wniósł o jej zmianę

W uzasadnieniu odwołania ubezpieczony wskazał, że uważa decyzję ZUS z 11 maja 2017 r. za niezgodną ze stanem faktycznym, gdyż jego pracodawcy co prawda nie wystawili świadectw pracy potwierdzających pracę w szczególnych warunkach, to jednak zarówno praca wykonywana w (...) w C. od 14 kwietnia 1969 r. do 30 czerwca 1983 r. na stanowisku traktorzysty jak i praca w (...) Zakładzie (...) od 25 lipca 1983 r. do 23 marca 1989 r., na stanowisku kierowcy ciągnika, za taką pracę winna być uznana.

W odpowiedzi organ wniósł o oddalenie odwołania, wskazując na te same przyczyny co w zaskarżonej decyzji. Jednocześnie organ poinformował, że okresy zatrudnienia wymienione w odwołaniu nie były rozpatrywane, ponieważ wnioskodawca nie przedłożył żadnych dokumentów na potwierdzenie wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił :

Wnioskodawca W. W. (1) urodził się w dniu (...) osiągnął powszechny wiek emerytalny w wymiarze 66 lat i 1 miesiąca z dniem (...) r. Wnioskodawca nie uzyskał prawa do emerytury w obniżonym wieku emerytalnym, nie pobierał też emerytury pomostowej. Wraz z osiągnięciem powszechnego wieku emerytalnego przyznano wnioskodawcy prawo do emerytury powszechnej.

/bezsporne/

Dnia 20 kwietnia 2017 r. wnioskodawca złożył wniosek o przyznanie świadczenia emerytalnego wraz z rekompensatą.

Zaskarżoną w niniejszym postępowaniu decyzją z dnia 11 maja 2017 r., znak (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał wnioskodawcy emeryturę od dnia (...) r. a jednocześnie odmówił wnioskodawcy prawa do żądanej rekompensaty, z powodu niewykazania żadnego okresu stażu pracy w szczególnych warunkach, wobec wymaganego co najmniej 15 – letniego szczególnego stażu pracy.

Dowód:

- akta ubezpieczeniowe wnioskodawcy w tym: świadectwa pracy, zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, decyzja z dnia 11 maja 2017 r.

W nieuwzględnionych przez organ rentowy do szczególnego stażu pracy okresach zatrudnienia, tj. 14 kwietnia 1969 r. do 30 czerwca 1983 r. (14 lat, 2 miesiące, 19 dni) oraz od 25 lipca 1983 r. do 23 marca 1989 r. (5 lat, 7 miesięcy i 29 dni) wnioskodawca był zatrudniony w pełnym wymiarze czasu odpowiednio w Spółdzielni (...) w C., na stanowisku traktorzysty oraz w (...) Zakładach (...) (...)w C. na stanowisku kierowcy ciągnika.

W okresie zatrudnienia w (...) w C. praca wnioskodawcy polegała na wykonywaniu prac polowych tj. bronowaniu, orce, siewach, wykopkach na polu buraków, opryskiwaniu pól, koszeniu traw i zbóż, prasowaniu słomy a nadto transporcie wapna, węgla i buraków.

Wnioskodawca był ujmowany w wykazach (...) w C. jako osoba zatrudniona w charakterze pracownika wykonująca prace szkodliwą i uciążliwą.

Wnioskodawca nie otrzymał od (...) w C. za sporny okres świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

W okresie pracy w (...) w C. wnioskodawca wykonywał prace transportowe polegające na wywożeniu przy pomocy ładowarki szlaki i przywożeniu węgla z kotłowni. Wnioskodawca pracował również przy rozładunku węgla przy pomocy ładowarki. W późniejszym okresie ubezpieczony pracował dodatkowo na spycharce, którą ładował węgiel z haldy na przyczepę i przewoził do kotłowni.

Wnioskodawca nie otrzymał od (...) w C. za sporny okres świadectwa pracy w warunkach szczególnych.

Dowód:

- akta ubezpieczeniowe wnioskodawcy w tym: świadectwa pracy , wykazy okresów ubezpieczonego ;

- akta osobowe wnioskodawcy w tym: świadectwo pracy w (...) w C. ;

wykaz (...) w C. dotyczący prac szkodliwych i uciążliwych;

- zeznania świadka E. G., e-protokół z dnia 8 listopada 2017 r. 00:08:09 i nast. (k32v);
- zeznania świadka T. H. , e-protokół z dnia 8 listopada 2017 r. 00:11:41 i nast. (k32v);
- zeznania świadka W. Z. , e- protokół z dnia 8 listopada 2017 r. 00:16:20 i nast. (k32v);
- zeznania wnioskodawcy, e-protokół z dnia 8 listopada 2017 r. 00:19:06 i nast. (k.32v-33).

Sąd zważył:

Odwołanie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 19.12.2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. U. 237, póź. 1656 ze zm.) rekompensata - oznacza odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabeą prawa do emerytury pomostowej.

Natomiast zgodnie z art 21 ww. ustawy rekompensata przysługuje ubezpieczonemu, jeżeli ma okres pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 15 lat.

Rekompensata nie przysługuje osobie, która nabyła prawo do emerytury na podstawie przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom zatrudnionym w szczególnych warunkach przysługuje prawo do emerytury (a w niniejszej sprawie –prawo do rekompensaty), ustala się na podstawie przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 z późn. zm.). Rozporządzenie to stosuje się do pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, wymienione w § 4-15 rozporządzenia oraz w wykazach stanowiących załącznik do rozporządzenia (§ 1 ust. 1). Z kolei w myśl § 2 ust. 1 tego rozporządzenia – okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy.

W rozpoznawanej sprawie kwestią sporną było, czy charakter wykonywanej przez wnioskodawcę pracy w (...) w C. oraz w (...) pozwala na przyjęcie, że wnioskodawca posiada co najmniej 15-letni staż pracy w szczególnych warunkach uprawniający go do rekompensaty w myśl cyt. wyżej przepisów ustawy o emeryturach pomostowych.

Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 8 lipca 2015 r. o sygn. II UK 220/14 podniósł, iż „w judykaturze utrwalił się trafny pogląd, że w świetle przepisów rozporządzenia, wyodrębnienie poszczególnych prac ma charakter stanowiskowo – branżowy (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia: 3 czerwca 2008 r., I UK 381/07, LEX nr 494112; 16 czerwca 2009 r., I UK 20/09, LEX nr 515698 i I UK 24/09, LEX nr 518067; 1 czerwca 2010 r., II UK 21/10, LEX nr 619638; 19 maja 2011 r., III UK 174/10, LEX nr 901652; 14 marca 2013 r., I UK 547/12; 1415525). Zakwalifikowanie danego rodzaju pracy do określonej branży ma istotne znaczenie dla jej oceny jako pracy w szczególnych warunkach. Przyporządkowanie prac o znacznej szkodliwości i uciążliwości do oddzielnych działów oraz poszczególnych stanowisk w ramach gałęzi gospodarki nie jest dowolne, gdyż należy przyjąć, że konkretne stanowisko narażone jest na ekspozycję na czynniki szkodliwe w stopniu mniejszym lub większym w zależności od tego, w którym dziale przemysłu jest umiejscowione. Oznacza to, że pod określoną pozycją wykazu jest umieszczone konkretne stanowisko odpowiadające danej branży. Wskazuje na to systematyka wykazu A, gdzie poszczególne działy zawierają wykaz stanowisk, uprawniających do emerytury. odstępstwo od tej zasady - jak wyżej zauważono - znajduje się w dziale XIV - prace różne - które nie zostały przypisane do określonego działu gospodarki. Zatem tylko w tym obszarze zatrudnienie w określonej branży nie będzie miało znaczenia w kontekście emerytury. Natomiast dalsze odkodowywanie rodzaju prac powinno odbywać się w granicach branży, do której przynależy zakład pracy zatrudniający pracownika.”

W niniejszej sprawie w spornych okresach wnioskodawca zatrudniony był najpierw w (...) w C. a następnie (...) w C..

Bezspornie Spółdzielnia (...) przynależy do branży rolnictwo i przemysł rolno-spożywczy. Prace szczególne, które pozwalają na zakwalifikowanie ich jako związanych z branżą spożywczą są wymienione w wykazie A, dziale X załącznika do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W powyższym dziale brak jest jednak wyszczególnienia prac związanych z kierowaniem ciągnikami (traktorami). Prace kierowców ciągników są wyszczególnione jedynie w wykazie A, dziale VIII w/w załącznika o tytule transport i łączność. Ze zgodnych zeznań świadków i samego wnioskodawcy jednoznacznie wynika, że w/w zakładzie wnioskodawca wykonywał głównie prace polowe związane z siewami, orką bronowaniem itp. Co prawda wnioskodawca wykonywał także prace transportowe polegające na przewożeniu wapna, węgla i buraków ale żeby dany okres można było zaliczyć do prac w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze, to prace związane z przewozem w/w surowców, winny być wykonywane stale i w pełnym wymiarze czasu, co w niniejszej sprawie nie miało miejsca.

Jeżeli chodzi o prace wykonywane przez wnioskodawcę w (...) w C. to prace te polegające wyłącznie na przewożeniu szlaki i węgla z kotłowni oraz związanych z tym przewozem - załadunkiem surowców, pozwalają na zaklasyfikowanie ich jako prace wykonywane w transporcie. Jednakże okres pracy wnioskodawcy w (...) w C. to jedynie 5 lat, 7 miesięcy i 29 dni zamiast wymaganych 15 lat.

Stąd też –wobec braku podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji– Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. odwołanie W. W. (1) oddalił, nie znajdując uzasadnionych argumentów do jego uwzględnienia.